TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2013. gada 19. septembrī*

Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — 5. pants — Preču zīmes īpašnieka piekrišana, ka trešā persona izmanto preču zīmei identisku apzīmējumu — Piekrišana, kas dota kopīgai izmantošanai — Minētā īpašnieka iespēja izbeigt savas preču zīmes kopīgu izmantošanu un atsākt tās ekskluzīvu izmantošanu

Lieta C-661/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour de cassation* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 2. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 23. decembrī, tiesvedībā

Martin Y Paz Diffusion SA

pret

David Depuydt ,

Fabriek van Maroquinerie Gauquie NV .

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks, kas pilda trešās palātas tiesneša pienākumus, E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 10. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Martin Y Paz Diffusion SA* vārdā – *R. Byl*, *avocat*,

— *D. Depuydt* un *Fabriek van Maroquinerie Gauquie NV* vārdā – *P. Maeyaert* un *S. Lens*, *avocats*,

— Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *F. W. Bulst* un *T. van Rijn*, kā arī *J. Hottiaux*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – franču.

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2013. gada 18. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar 1992. gada 2. maija Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 89/104"), 5. un 8. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Martin Y Paz Diffusion SA* (turpmāk tekstā – "*Martin Y Paz*"), kas ir Beļģijā dibināta sabiedrība, un *D. Depuydt* un *Fabriek van Maroquinerie Gauquie NV* (turpmāk tekstā – "*Fabriek van Maroquinerie Gauquie*"), kas arī ir Beļģijā dibināta sabiedrība, par *Martin Y Paz* piederošo preču zīmju izmantošanu.

Atbilstošās tiesību normas

3 Saskaņā ar Direktīvas 89/104 preambulas sesto apsvērumu tā "nenoraida, ka preču zīmēm piemēro dalībvalstu tiesību normas, kas nav tiesību akti par preču zīmēm, kā normas, kas attiecas uz negodīgu konkurenci, civiltiesisko atbildību vai patērētāju tiesību aizsardzību".

4 Direktīvas 89/104 5. pantā ar nosaukumu "Tiesības, ko piešķir preču zīme" bija noteikts:

"1. Reģistrētā preču zīme piešķir īpašniekam šajā ziņā ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības atturēt visas trešās personas, kas nav saņēmušas viņa piekrišanu, lietot komercdarbībā:

a) jebkuru apzīmējumu, kas ir identisks preču zīmei attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta preču zīme;

[..]."

5 Saskaņā ar šīs direktīvas 6. pantu ar nosaukumu "Preču zīmes darbības ierobežojumi":

"1. Preču zīme nedod tās īpašniekam tiesības aizliegt trešajai personai izmantot komercdarbībā:

a) viņa paša vārdu vai adresi;

b) norādes attiecībā uz preču vai sniegtā pakalpojuma veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, ģeogrāfisko izcelsmi, preču ražošanas vai pakalpojuma sniegšanas laiku vai citas preču vai pakalpojumu īpašības;

c) preču zīmi, ja tas nepieciešams preces vai pakalpojuma paredzētā nolūka norādei, jo īpaši par piederumiem vai rezerves daļām;

ar nosacījumu, ka tās izmanto saskaņā ar godīgu praksi rūpnieciskās vai komerciālās lietās.

2. Preču zīme nedod īpašniekam tiesības aizliegt trešajai personai izmantot komercdarbībā agrākas tiesības, kas ir spēkā konkrētā apvidū, ja attiecīgās dalībvalsts tiesību akti atzīst šīs tiesības un tās ir spēkā teritorijā, kurā tiek atzītas."

6 Direktīvas 89/104 oriģinālās versijas 7. pantā ar nosaukumu "Preču zīmes piešķirto tiesību izmantošana [izsmelšana]" bija noteikts:

"1. Preču zīme nedod īpašniekam tiesības aizliegt tās lietošanu attiecībā uz precēm, ko laidis Kopienas tirgū, izmantojot šo preču zīmi, īpašnieks vai kas laistas Kopienas tirgū ar īpašnieka piekrišanu.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja īpašniekam ir likumīgi iemesli iebilst pret preču turpmāku tirdzniecību, jo īpaši – ja pēc laišanas tirgū preču stāvoklis ir izmainījies vai pasliktinājies."

7 Saskaņā ar 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 65. panta 2. punktu, skatot to kopsakarā ar šī līguma XVII pielikuma 4. punktu, Direktīvas 89/104 7. panta 1. punkts tās sākotnējā redakcijā tika grozīts, ņemot vērā minēto līgumu, vārdu "Kopienā" aizstājot ar frāzi "līgumslēdzējas puses teritorijā".

8 Direktīvas 89/104 8. pantā bija paredzēts:

"1. Preču zīmi var licencēt dažām vai visām precēm vai pakalpojumiem, kam tā ir reģistrēta, un attiecībā uz visu attiecīgo dalībvalsti vai tās daļu. Licence var būt izņēmuma vai vienkārša.

2. Preču zīmes īpašnieks var izmantot šīs preču zīmes piešķirtās tiesības pret licenciātu, kurš pārkāpj jebkuru sava licences līguma noteikumu [..]."

9 Direktīva 89/104 tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvu 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.), kura stājās spēkā 2008. gada 28. novembrī. Tomēr, ņemot vērā faktu rašanās laiku, pamattiesvedībā ir piemērojama Direktīva 89/104.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 Ar 1990. gada 6. jūnijā noslēgto līgumu *P. Baquet*, kas ir ādas izstrādājumu ražotājs un tirgotājs un kam pieder tirdzniecības un ražošanas uzņēmums, kurš izveidots no Beļģijā dibinātas sabiedrības, kas 1989. gadā tika atzīta par maksātnespējīgu, pārdeva šīs sabiedrības nosaukumu, proti, "Nathan", *Martin Y Paz*, "ar mērķi izveidot mazu ādas izstrādājumu līniju".

11 Šajā līgumā bija noteikts, ka *P. Baquet* patur "īpašumtiesības uz nosaukumu rokassomiņu ražošanai". *Martin Y Paz* apņēmās neīstenot negodīgu konkurenci attiecībā uz šo preču ražošanu un izplatīšanu, savukārt *P. Baquet* garantēja, ka *Martin Y Paz* nosaukumu "Nathan" izmantos ekskluzīvi attiecībā uz mazo ādas izstrādājumu ražošanu un izplatīšanu.

12 Ar 1995. gada 2. maija līgumu *P. Baquet* savu rokassomiņu tirdzniecības un ražošanas uzņēmumu pārdeva *D. Depuydt*, kas ir *Fabriek van Maroquinerie Gauquie* vadītājs.

13 Šajā līgumā bija precizēts, ka attiecīgajā tirdzniecības un ražošanas uzņēmumā ietilpst Beniluksa vārdiska preču zīme "Nathan" (turpmāk tekstā – "vārdiska preču zīme "Nathan""), ko *P. Baquet* 1991. gadā bija reģistrējis attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīguma par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, pārskatītajā un grozītajā redakcijā (turpmāk tekstā – "Nicas nolīgums"), 18. un 25. klasē. Šīs preces ir ādas izstrādājumi (18. klase), kā arī apģērbi un kurpes (25. klase).

14 Tādējādi *D. Depuydt* kļuva par šīs vārdiskās preču zīmes īpašnieku.

15 Minētajā 1995. gada 2. maija līgumā bija minēta *P. Baquet* turpmāka apņemšanās attiecībā pret *Martin Y Paz* neražot vai neizplatīt mazos ādas izstrādājumus ar nosaukumu "Nathan".

16 Pēc šī līguma noslēgšanas *D. Depuydt* ar *Fabriek van Maroquinerie Gauquie* starpniecību, izmantojot vārdisku preču zīmi "Nathan", sāka laist tirgū rokassomiņas, uz kurām ir izvietots horizontāli izstiepts "N" burts.

17 Kopš datuma, par kuru lietas dalībniekiem pamatlietā ir domstarpības, arī *Martin Y Paz* uz šīm precēm izvietoja horizontāli izstieptu "N" burtu.

18 Ar 1998. gada 18. jūlija faksu *Martin Y Paz* sūdzējās *Fabriek van Maroquinerie Gauquie*, ka šīs abas sabiedrības nesadarbojas. Tā ieteica apspriesties saistībā ar precēm izmantotajiem materiāliem un krāsām, kā arī apmainīties ar klientu sarakstiem.

19 1998. gada 14. augustā *Martin Y Paz* attiecībā uz precēm, kas ietilpst Nicas nolīguma 18. un 25. klasē, reģistrēja Beniluksa grafisku preču zīmi, kuru veido horizontāli izstiepts burts "N" (turpmāk tekstā – "preču zīme "N""), kā arī Beniluksa grafisku preču zīmi, ko veido vārdiska apzīmējuma "Nathan" stilizēta versija (turpmāk tekstā – "grafiska preču zīme "Nathan"").

20 Kopš 2002. gada gan *Martin Y Paz*, gan *Fabriek van Maroquinerie Gauquie* izmanto arī vārdisku apzīmējumu "Nathan Baume". 2002. gada 24. janvārī *Martin Y Paz* šo apzīmējumu reģistrēja kā Beniluksa preču zīmi attiecībā uz precēm, kas ietilpst Nicas nolīguma 18. un 25. klasē (turpmāk tekstā – "preču zīme "Nathan Baume"").

21 Šīs abas sabiedrības savas preces pārdod viena otrai (rokassomiņas un kurpes, ko saražojusi *Fabriek van Maroquinerie Gauquie*, un citus ādas izstrādājumus, kurus ir saražojusi *Martin Y Paz*) un izvieto tās savos veikalos.

22 Minēto sabiedrību attiecības pakāpeniski pasliktinājās.

23 2005. gada 24. maijā *D. Depuydt* un *Fabriek van Maroquinerie Gauquie* (turpmāk tekstā kopā – "*Gauquie*") pret *Martin Y Paz* cēla prasību *Tribunal de commerce de Nivelles* [Niveles Tirdzniecības tiesā], lai panāktu, ka par spēkā neesošām tiek atzītas preču zīme "N", grafiska preču zīme "Nathan" un preču zīme "Nathan Baume" vai, pakārtoti, ka tiek atzīts, ka šīs preču zīmes ir spēkā tikai attiecībā uz mazajiem ādas izstrādājumiem.

24 Ar 2006. gada 19. oktobra spriedumu *Tribunal de commerce de Nivelles* noraidīja tai iesniegto prasību.

25 2007. gada 11. janvārī *Martin Y Paz* lūdza *Tribunal de commerce de Nivelles* priekšsēdētāju izdot rīkojumu, lai *Gauquie* izbeigtu izmantot apzīmējumus, kas ir identiski vai līdzīgi preču zīmēm "N" un "Nathan Baume", attiecībā uz precēm, kuras ietilpst Nicas nolīguma 18. un 25. klasē. Iesniedzot pretprasību, *Gauquie* lūdza šo tiesu aizliegt *Martin Y Paz* minētās preču zīmes un ikvienu apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs vārdiskajai preču zīmei "Nathan", izmantot attiecībā uz ādas izstrādājumiem, kas nav mazie ādas izstrādājumi.

26 Ar 2007. gada 9. maija spriedumu *Martin Y Paz* lūgums tika noraidīts, un šai sabiedrībai tika dots rīkojums neražot vai nepārdot rokassomiņas, kas ir identiskas vai līdzīgas *Gauquie* izplatītajām rokassomiņām, izmantojot apzīmējumus "N", "Nathan" vai "Nathan Baume".

27 *Cour d'appel de Bruxelles* [Briseles Apelācijas tiesā] par minēto 2007. gada 9. maija spriedumu tika iesniegta *Martin Y Paz* apelācijas sūdzība un *Gauquie* pretapelācijas sūdzība, kā arī *Gauquie* apelācijas sūdzība par 2006. gada 19. oktobra spriedumu, kas ir minēts šī sprieduma 24. punktā.

28 Ar 2007. gada 8. novembra spriedumu šī tiesa atzina, ka *Gauquie* nevarēja izmantot apzīmējumus, kas ir identiski vai līdzīgi preču zīmēm "N" vai "Nathan Baume", attiecībā uz precēm, kas nav rokassomiņas un kurpes, un ka *Martin Y Paz* nevarēja izmantot preču zīmi "N", grafisko preču zīmi "Nathan" un preču zīmi "Nathan Baume" attiecībā uz rokassomiņām un kurpēm. Turklāt tā noraidīja *Gauquie* apelācijas sūdzību, kas bija iesniegta par minēto 2006. gada 19. oktobra spriedumu.

29 Runājot par tiesībām, ko preču zīmes "N" un "Nathan Baume" piešķir to īpašniekam *Martin Y Paz*, *Cour d'appel de Bruxelles* uzskatīja, ka šī sabiedrība līdz pat sava lūguma izdot rīkojumu iesniegšanai *Tribunal de commerce de Nivelles* priekšsēdētājam bija atzinusi, ka *Gauquie* varēja izmantot šīm preču zīmēm identiskus apzīmējumus attiecībā uz rokassomiņām un kurpēm. Šī atzīšana turklāt bija uzsvērta *Martin Y Paz* atkārtoti izteiktajos priekšlikumos izveidot kopīgu tās preču un *Gauquie* preču tirdzniecības pārvaldību.

30 Minētā tiesa no šiem faktiem secināja, ka pastāv *Martin Y Paz* "neatsaucama piekrišana" tam, ka *Gauquie* minētos apzīmējumus izmanto attiecībā uz rokassomiņām un kurpēm. Tā secināja, pirmkārt, ka, īpaši strikti lūdzot aizliegt šo izmantošanu, *Martin Y Paz* bija ļaunprātīgi izmantojusi ar šīm preču zīmēm piešķirtās ekskluzīvās tiesības un, otrkārt, ka rokassomiņu vai kurpju tirdzniecība, izmantojot šīs preču zīmes, ko veica šī pēdējā minētā sabiedrība, veidoja negodīgu konkurenci, ciktāl tā guva netaisnīgu labumu no ieguldījumiem, ko *Gauquie* bija veikusi, lai iepazīstinātu ar savām augstas kvalitātes precēm, un turklāt varēja patērētājiem radīt sajaukšanas iespēju.

31 *Martin Y Paz* par 2007. gada 8. novembra spriedumu, kas ir minēts šī sprieduma 28. punktā, iesniedza kasācijas sūdzību.

32 Kaut arī *Martin Y Paz* atzīst, ka tā uz nenoteiktu laiku bija piekritusi, ka *Gauquie* attiecībā uz rokassomiņām un kurpēm izmanto apzīmējumus, kas ir identiski preču zīmei "N" un preču zīmei "Nathan Baume", tā apgalvo, ka *Cour d'appel de Bruxelles* ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, šo piekrišanu kvalificējot kā "neatsaucamu". *Martin Y Paz* uzskata, ka tā jebkurā brīdī šo piekrišanu varēja vienpusēji izbeigt. Tā kā tās piekrišana *Gauquie* īstenotajai izmantošanai vairs nepastāvēja, tās lūgums aizliegt *Gauquie* jebkādā veidā izmantot apzīmējumus, kas ir identiski vai līdzīgi tās preču zīmēm, nekādā ziņā neesot ļaunprātīgs, bet gan ir saistīts ar leģitīmu ekskluzīvo tiesību izmantošanu, ko tai piešķir tai piederošās preču zīmes.

33 *Cour d'appel de Bruxelles* esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, arī konstatējot, ka *Martin Y Paz* nevarēja ražot un pārdot rokassomiņas, kā arī kurpes ar preču zīmēm "N" un "Nathan Baume". Šajā ziņā *Martin Y Paz* norāda, ka attiecīgās preču zīmes tika reģistrētas attiecībā uz preču klasēm, kurās citu starpā ietilpst rokassomiņas un kurpes. Ja šai sabiedrībai tiktu aizliegts izmantot savas pašas preču zīmes attiecībā uz šīm precēm, tai būtu liegtas šīs ekskluzīvās tiesības.

34 2011. gada 2. decembra spriedumā *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa] noraidīja *Martin Y Paz* argumentāciju, saskaņā ar kuru tās lūgums izdot rīkojumu bija tikai ar šīm preču zīmēm piešķirto ekskluzīvo tiesību izpausme un tādējādi nevarēja tikt kvalificēta par ļaunprātīgu. Šajā ziņā šī tiesa norāda, ka tas, ka *Cour d'appel de Bruxelles* konstatēja *Martin Y Paz* ļaunprātīgu rīcību, bija balstīts ne tikai uz piekrišanu, ko bija devusi pēdējā minētā, bet arī uz formulējumu, kādā šī sabiedrība bija paudusi savu lūgumu izdot rīkojumu, un uz ar to saistīto atriebības motivāciju.

35 *Cour de cassation* savukārt vēlas uzzināt, vai *Cour d'appel de Bruxelles*, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, varēja *Martin Y Paz* liegt iespēju atsaukties uz savām preču zīmēm attiecībā pret *Gauquie*, kā arī iespēju pašai izmantot savas preču zīmes attiecībā uz rokassomiņām un kurpēm. Tādējādi minētajā 2011. gada 2. decembra spriedumā tā nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) a) Vai Padomes [Direktīvas 89/104] 5. panta 1. punkts un 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar reģistrētu preču zīmi piešķirto ekskluzīvo tiesību īpašnieks tās vairs galīgi nevar izmantot attiecībā pret trešo personu saistībā ar visām reģistrācijā minētajām precēm:

— ja īpašnieks šo preču zīmi ilgu laikposmu ir izmantojis kopīgi ar šo trešo personu kā zināma veida līdzīpašumu uz daļu no minētajām precēm;

— ja šīs kopīgās izmantošanas gadījumā tas šai trešajai personai ir devis neatsaucamu piekrišanu izmantot šo preču zīmi attiecībā uz šīm precēm?

b) Vai minētie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda valsts tiesiskā regulējuma piemērošana kā tas, saskaņā ar kuru tiesību īpašnieks nevar tās izmantot nepareizi vai ļaunprātīgā veidā, var izraisīt šo ekskluzīvo tiesību izmantošanas galīgu aizliegumu attiecībā uz daļu no minētajām precēm, vai tādējādi, ka šī piemērošana ir jāierobežo tiktāl, ka par minēto nepareizo vai ļaunprātīgo tiesību izmantošanu soda citādi?

2) a) Vai [Direktīvas 89/104] 5. panta 1. punkts un 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja reģistrētas preču zīmes īpašnieks atsauc savu attiecībā uz trešo personu veikto apņemšanos neizmantot šo preču zīmi noteiktām precēm un gatavojas pats atsākt šo izmantošanu, valsts tiesa tomēr var galīgi aizliegt šo izmantošanas atsākšanu tāpēc, ka tā izraisa negodīgu konkurenci, jo tiesību īpašniekam rodas labums no reklāmas, ko attiecībā uz preču zīmi agrāk ir īstenojusi minētā trešā persona, un iespējamu pircēju apjukumu, vai arī tās ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai ir jānosaka cits sods, galīgi neliedzot tiesību īpašniekam šo izmantošanas atsākšanu?

b) Vai minētie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka galīgs izmantošanas aizliegums tiesību īpašniekam ir attaisnots, ja trešā persona daudzus gadus ir veikusi ieguldījumus, lai iepazīstinātu sabiedrību ar precēm, attiecībā uz kurām tiesību īpašnieks tai ir atļāvis izmantot preču zīmi?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

36 *Gauquie* uzskata, ka uzdotie jautājumi nav pieņemami vai vismaz ir jāpārformulē.

37 Tā norāda, ka uz strīdu starp to un *Martin Y Paz* attiecas nevis Direktīva 89/104, bet valsts tiesības, ar ko ir transponēta šī direktīva. Tā kā Tiesas kompetencē nav interpretēt valsts tiesības, šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nevar tikt izskatīts.

38 Katrā ziņā atbildei uz uzdotajiem jautājumiem neesot nozīmes risinājuma panākšanai pamatlietā. Šajā ziņā *Gauquie* norāda, ka Direktīvas 89/104 5. pants attiecas uz ekskluzīvo tiesību, kas piešķirtas ar preču zīmi, apmēru gadījumā, ja nav dota piekrišana, savukārt šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pamatots ar "neatsaucamas piekrišanas" esamību. Arī šīs direktīvas 8. pantam, kas attiecas uz licencēm, neesot nekāda sakara ar pamatlietu, jo starp *Martin Y Paz* un *Gauquie* neesot noslēgts nekāds licences līgums.

39 Turklāt jautājumi, ko ir uzdevusi *Cour de cassation*, liek domāt, ka *Cour d'appel de Bruxelles* aizliedza *Martin Y Paz* jebkādā veidā īstenot ekskluzīvās tiesības, ko tai bija piešķīrušas tās preču zīmes, kaut gan patiesībā šai sabiedrībai bija vienīgi liegts šis tiesības īstenot attiecībā uz rokassomiņām un kurpēm.

40 Eiropas Komisija piekrīt *Gauquie* argumentācijai, kas attiecas uz to, ka Direktīvas 89/104 8. pantam nav nozīmes risinājuma panākšanai pamatlietā. Savukārt, runājot par šīs direktīvas 5. pantu, tā uzskata, ka šai tiesību normai var būt nozīme, pat ja, kā uzskata šī iestāde, pamatlieta galvenokārt būtu jārisina, pamatojoties uz Beļģijas civiltiesībām un tiesību normām par godīgu konkurenci.

41 *Martin Y Paz*, kā arī Polijas valdība nav apstrīdējušas lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību.

42 Vispirms, runājot par *Gauquie* argumentāciju, saskaņā ar kuru iesniedzējtiesa patiesībā lūdz interpretēt valsts tiesības, ar ko ir transponēta Direktīva 89/104, ir jākonstatē, ka šī sabiedrība neapstrīd, ka valsts vai Beniluksa tiesību preču zīmju jomā piemērošanai ir jāatbilst direktīvai, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus par preču zīmēm. Iesniedzējtiesa tieši lūdz interpretēt Direktīvu 89/104, lai noskaidrotu, vai *Cour d'appel de Bruxelles*, nepārkāpjot šo direktīvu, varēja aizliegt *Martin Y Paz* izmantot tās preču zīmes attiecībā uz rokassomiņām un kurpēm un ar šīm preču zīmēm piešķirtās ekskluzīvās tiesības izmantot pret *Gauquie*. Šajos apstākļos nevar apgalvot, ka lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets nav Savienības tiesību interpretācija (pēc analoģijas skat. 2003. gada 11. septembra spriedumu lietā C-6/01 *Anomar* u.c., *Recueil*, I-8621. lpp., 38. punkts).

43 Pēc tam attiecībā uz argumentu, ka minētās direktīvas 5. un 8. pantam nav nozīmes risinājuma panākšanai pamatlietā, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šādam argumentam var piekrist tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai interpretācijai nav nekādas saistības ar minētā strīda īstenajiem apstākļiem vai tā priekšmetu (skat. it īpaši 2001. gada 13. marta spriedumu lietā C-379/98 *PreussenElektra*, *Recueil*, I-2099. lpp., 39. punkts; 2006. gada 5. decembra spriedumu apvienotajās lietās C-94/04 un C-202/04 *Cipolla* u.c., Krājums, I-11421. lpp., 25. punkts, kā arī 2013. gada 18. jūlija spriedumu lietā C-414/11 *Daiichi Sankyo* un *Sanofi-Aventis Deutschland*, 35. punkts).

44 Kaut arī, kā to ir uzsvērusi *Gauquie*, Direktīvas 89/104 5. pants attiecas uz preču zīmei identisku vai līdzīgu apzīmējumu izmantošanu bez tās īpašnieka piekrišanas, no tā, ka iesniedzējtiesa ir minējusi, ka pastāv "neatsaucama piekrišana", nebūt neizriet, ka *Martin Y Paz* piekrīt, ka *Gauquie* izmanto tās preču zīmēm identiskus apzīmējumus, un ka tādējādi pamatlietā nav viena no būtiskajiem elementiem, lai piemērotu Direktīvas 89/104 5. pantā paredzēto noteikumu, proti, piekrišanas neesamības.

45 Tieši pretēji, šķiet, ka no šī sprieduma 25. punktā apkopotajiem faktiem varētu izrietēt, ka *Martin Y Paz* vairs nepiekrīt tam, ka tās preču zīmes tiek izvietotas uz *Gauquie* precēm.

46 No iesniedzējtiesas lēmuma turklāt izriet, ka, izmantojot frāzi "neatsaucama piekrišana", *Cour de cassation* ir pārņēmusi *Cour d'appel de Bruxelles* izmantoto terminoloģiju, lai norādītu, pirmkārt, ka *Martin Y Paz*, ievērojot kopīgu izmantošanu uz nenoteiktu laiku, bija apņēmusies attiecībā pret *Gauquie* neiebilst, ka pēdējā minētā attiecībā uz rokassomiņām un kurpēm izmanto tās preču zīmēm identiskus apzīmējumus un, otrkārt, ka no šī apņemšanās nevarēja atkāpties vienpusēji vai vismaz ne patvaļīgi, kā tas ir noticis šajā gadījumā. Tas, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir izmantota minētā frāze, šķiet, tādējādi norāda, ka *Martin Y Paz* savu piekrišanu atsauca prettiesiski, un neļauj secināt, ka Direktīvas 89/104 5. pantam acīmredzami nav nekāda sakara ar pamatlietas priekšmetu.

47 Tas, ka prejudiciālo jautājumu formulējums liek domāt, ka pamatlieta ir saistīta ar pasākumu, ar ko preču zīmju īpašniekam ir aizliegts jebkādā veidā izmantot savas ekskluzīvās tiesības, kuras piešķir šīs preču zīmes, kaut gan patiesībā šim īpašniekam ir aizliegts tikai šīs tiesības īstenot attiecībā uz dažām precēm, arī neizraisa lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamību. Šajā ziņā pietiek pārformulēt uzdotos jautājumus.

48 Tomēr, runājot par Direktīvas 89/104 8. pantu, ir jākonstatē, ka šīs tiesību normas, kas attiecas uz licencēm, interpretācija būtu nelietderīga pamatlietas atrisināšanai. Apstāklis, uz ko norāda *Gauquie* un Komisija, ka pamatlietas dalībnieku attiecības nekad nav bijušas reglamentētas ar licenci, ir minēts lēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu un to ir apstiprinājusi *Martin Y Paz*, atbildot uz jautājumu, ko Tiesa uzdeva mutvārdu procesā. Šajā ziņā, kaut arī *Martin Y Paz* apgalvo, ka preču "Nathan" un ar tām saistīto preču zīmju kopīga izmantošana ar *Gauquie* līdzinājās līgumiskai licences tipa saiknei, tā ir atzinusi, ka minētajai izmantošanai patiesībā nepiemita šādas saiknes īpašības.

49 No iepriekš izklāstītā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams, ciktāl tas attiecas uz Direktīvas 89/104 8. panta interpretāciju, un ka pārējā daļā tas ir jāuzskata par pieņemamu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

50 Uzdodot savus jautājumus, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 89/104 5. pants nepieļauj, ka preču zīmju īpašniekam, kas, ņemot vērā kopīgu izmantošanu ar trešo personu, bija piekritis, ka šī trešā persona tā preču zīmēm identiskus apzīmējumus izmanto attiecībā uz dažām precēm, kas ietilpst klasēs, attiecībā uz kurām šīs preču zīmes ir reģistrētas, un kas turpmāk vēlas aizliegt šo izmantošanu, tiek liegta jebkāda iespēja ekskluzīvās tiesības, ko tam piešķir minētās preču zīmes, izmantot attiecībā pret minēto trešo personu, un pašam īstenot šīs ekskluzīvās tiesības attiecībā uz precēm, kas ir identiskas minētās trešās personas precēm.

51 *Martin Y Paz* uzskata, ka minētais 5. pants nepieļauj šādu iespējas liegšanu, jo, tāsprāt, tā rezultātā savu jēgu zaudē attiecīgo preču zīmju piešķirtās ekskluzīvās tiesības. Vienīgie pieļaujamie šo ekskluzīvo tiesību ierobežojumi esot tie, kas ir paredzēti Direktīvas 89/104 6. un 7. pantā.

52 *Gauquie* savukārt apgalvo, ka ar preču zīmi piešķirtās ekskluzīvās tiesības ierobežo arī princips, kas ir paredzēts valsts tiesību sistēmā un saskaņā ar kuru tiesību īpašnieks nevar tās īstenot ļaunprātīgi vai negodīgi. Tādējādi minētā iespējas liegšana esot saderīga ar Direktīvas 89/104 5. pantu.

53 Polijas valdība un Komisija uzskata, ka minētais princips faktiski ierobežo ar preču zīmi piešķirtās ekskluzīvās tiesības, bet ka tas nevar izraisīt to, ka galīgi tiek liegta šo ekskluzīvo tiesību īstenošana. Minētā valdība turklāt uzskata, ka tādā lietā kā pamatlieta ir jāpārbauda, vai izmantošana, ko preču zīmes īpašnieks vēlas aizliegt, varētu apdraudēt vienu no pēdējās minētās funkcijām.

54 Vispirms ir jāatgādina, ka Direktīvas 89/104 5.–7. pantā pilnībā ir saskaņotas tiesību normas, kas attiecas uz preču zīmes piešķirtajām tiesībām, un tādējādi ir definētas tiesības, kas ir preču zīmju īpašniekiem Eiropas Savienībā (skat. it īpaši 2011. gada 20. novembra spriedumu apvienotajās lietās no C-414/99 līdz C-416/99 *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, *Recueil*, I-8691. lpp., 39. punkts; 2010. gada 3. jūnija spriedumu lietā C-127/09 *Coty Prestige Lancaster Group*, Krājums, I-4965. lpp., 27. punkts, kā arī 2011. gada 22. septembra spriedumu lietā C-482/09 *Budějovický Budvar*, Krājums, I-8701. lpp., 32. punkts).

55 Tādējādi, izņemot īpašus gadījumus, kuri ir reglamentēti minētās direktīvas 8. un nākamajos pantos, valsts tiesa strīdā, kas attiecas uz preču zīmes piešķirto ekskluzīvo tiesību īstenošanu, nevar šīs ekskluzīvās tiesības ierobežot tādā veidā, kas pārsniedz ierobežojumus, kuri izriet no minētā 5.–7. panta.

56 Runājot par minētajiem ierobežojumiem, pirmkārt, ir skaidrs, ka neviens no Direktīvas 89/104 6. pantā uzskaitītajiem ierobežojumiem, neattiecas uz situāciju, kāda ir aplūkota pamatlietā.

57 Otrkārt, ir jānorāda, ka piekrišana, kas ļāva *Gauquie* izmantot apzīmējumus, kuri ir identiski *Martin Y Paz* preču zīmēm, attiecībā uz rokassomiņām un kurpēm, protams, izraisa ekskluzīvo tiesību izsmelšanu minētās direktīvas 7. panta nozīmē, bet tikai attiecībā uz tiem preces eksemplāriem, ko

piekrišanas saņēmējs ir pirmoreiz laidis tirdzniecībā Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ) (šajā ziņā skat. 1999. gada 1. jūlija spriedumu lietā C-173/98 *Sebago* un *Maison Dubois*, *Recueil*, I-4103. lpp., 19. un 20. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Coty Prestige Lancaster Group*, 31. punkts). No šīs judikatūras, kā arī no paša minētā 7. panta formulējuma izriet, ka trešā persona, kas ir saņēmusi šo piekrišanu un kas tādējādi var atsaukties uz ekskluzīvo tiesību izsmelšanu attiecībā uz visiem preču eksemplāriem, uz kuriem attiecas minētā piekrišana un kurus tas laiž tirdzniecībā EEZ, vairs nevar atsaukties uz šādu izsmelšanu, tiklīdz piekrišana izbeidzas.

58 Treškārt, runājot par ekskluzīvo tiesību ierobežojumiem, kas konkrēti izriet no Direktīvas 89/104 5. panta kā tāda, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šajā tiesību normā paredzētās ekskluzīvās tiesības tiek piešķirtas, lai preču zīmes īpašnieks varētu aizsargāt savas īpašās intereses kā šīs preču zīmes īpašnieks, proti, nodrošināt, ka pēdējā minētā varētu pildīt savas atbilstošās funkcijas. Tādējādi šo tiesību īstenošana ir jānodrošina tikai tajos gadījumos, kad apzīmējuma izmantošana, ko īsteno trešā persona, apdraud vai var apdraudēt kādu no preču zīmes funkcijām. Šo funkciju vidū ir ne vien preču zīmes pamatfunkcija garantēt patērētājiem attiecīgās preces vai pakalpojuma izcelsmi, bet arī citas tās funkcijas, proti, funkcija garantēt šīs preces vai šī pakalpojuma kvalitāti, kā arī saziņas, investīciju vai reklāmas funkcija (šajā ziņā it īpaši skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Budějovický Budvar*, 71. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2011. gada 22. septembra spriedumu lietā C-323/09 *Interflora* un *Interflora British Unit*, Krājums I-8625. lpp., 32.–41. punkts).

59 Šajā gadījumā ekskluzīvās tiesības, ko piešķir *Martin Y Paz* preču zīmes un ko tā turpmāk vēlas īstenot, šķiet, varētu būt saistītas ar Direktīvas 89/104 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto gadījumu, proti, kad preču zīmes īpašnieks iebilst pret to, ka trešā persona bez tā piekrišanas izmanto šai preču zīmei identisku apzīmējumu attiecībā uz precēm, kas ir identiskas tām, attiecībā uz kurām preču zīme ir reģistrēta.

60 Kaut arī ir jāuzskata, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, ka *Gauquie*, kopš *Martin Y Paz* pauda savu vēlmi attiecībā uz to īstenot savas ekskluzīvās tiesības, bez *Martin Y Paz* piekrišanas izmanto apzīmējumus, kas ir identiski tās preču zīmēm, šai tiesai saskaņā ar šī sprieduma 58. punktā izklāstīto būs jānoskaidro, vai šīs lietas faktiskajos apstākļos šī izmantošana apdraud vai var apdraudēt vienu no minētās preču zīmes funkcijām. Gadījumā, ja izrādītos, ka šāds apdraudējums vai apdraudējuma risks pastāv, būtu jāsecina, ka tas, ka *Martin Y Paz* ir liegta iespēja īstenot savas ekskluzīvās tiesības attiecībā uz šo *Gauquie* īstenoto izmantošanu, pārsniedz ierobežojumus, kas izriet no Direktīvas 89/104 5.–7. panta.

61 Protams, kā to apstiprina tas, ka Direktīvas 89/104 preambulas sestajā apsvērumā ir atsauce uz valsts tiesībām civiltiesiskās atbildības jomā, valsts tiesa var piespriest preču zīmes īpašniekam sodu vai noteikt pienākumu atlīdzināt nodarīto kaitējumu, ja tā konstatē, ka šis īpašnieks prettiesiski ir izbeidzis piekrišanu, ar ko tas bija ļāvis trešajai personai izmantot tā preču zīmēm identiskus apzīmējumus. Tomēr, kā to ir norādījušas Polijas valdība un Komisija, tāpat kā ģenerāladvokāts savu secinājumu 78.–83. punktā, šādas rīcības konstatēšana nevar izraisīt to, ka ar tiesas lēmumu uz nenoteiktu laiku tiek paildzināta minēto preču zīmju kopīga izmantošana, ja vairs nepastāv attiecīgo sabiedrību kopīga vēlme īstenot šādu izmantošanu.

62 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 89/104 5. pants nepieļauj, ka preču zīmju īpašniekam, kas, ņemot vērā kopīgu izmantošanu ar trešo personu, bija piekritis, ka šī trešā persona izmanto tā preču zīmēm identiskus apzīmējumus attiecībā uz dažām precēm, kas ietilpst klasēs, attiecībā uz kurām šīs preču zīmes ir reģistrētas, un kas vairs tam nepiekrīt, tiek liegta jebkāda iespēja izmantot ekskluzīvās tiesības, ko tam ir piešķirušas minētās preču zīmes, attiecībā pret minēto trešo personu un pašam īstenot šīs ekskluzīvās tiesības attiecībā uz precēm, kas ir identiskas šīs pašas trešās personas precēm.

Par tiesāšanās izdevumiem

63 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, kurā grozījumi ir izdarīti ar 1992. gada 2. maija Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, 5. pants nepieļauj, ka preču zīmju īpašniekam, kas, ņemot vērā kopīgu izmantošanu ar trešo personu, bija piekritis, ka šī trešā persona izmanto tā preču zīmēm identiskus apzīmējumus attiecībā uz dažām precēm, kas ietilpst klasēs, attiecībā uz kurām šīs preču zīmes ir reģistrētas, un kas vairs tam nepiekrīt, tiek liegta jebkāda iespēja izmantot ekskluzīvās tiesības, ko tam ir piešķīrušas minētās preču zīmes, attiecībā pret minēto trešo personu un pašam īstenot šīs ekskluzīvās tiesības attiecībā uz precēm, kas ir identiskas šīs pašas trešās personas precēm.

[Paraksti]